

SLOVAK A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 SLOVAQUE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 ESLOVACO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning) Lundi 19 mai 2003 (matin) Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

223-971 3 pages/páginas

Napíšte komentár o **jednom** z nasledujúcich textov:

1. (a)

10

15

Kocúr, sklamaný razom v kamarátstve, skočí a rád by ísť svojou cestou. To však nejde, žinka i sťahuje i nedá. Pod plotom ho Maroš vezme na ruky, i pohladká, čo ho trochu upokojí.

Vyjdú na dvor, kde je hŕba klátov na hlbokej čiernej, hnojivej barine. Pod plotom ho Maroš zloží a on zas by len nedbal niekam pomedzi dosky. Lenže žinka! Kocúr sa vzpiera a chlapec ho vlečie k siedmim hrobčekom, na nich kríže i čečina.

Vidíš, čo si vykonal, vidíš? – strká mu hlavu sedem ráz pred sedem hrobov.
Podrhol si mi mladé zajačky, také krásne, bielušké s čiernymi bodkami na chrbte. Čo ti tie spravili? Čo zaslúžiš za to – ha?

Maroš najprv myslí, uviaže ho niekam do drevárne a zavolâ chlapcov, nech rozhodnú, čo s ním! Ale ten by sa iste odhrýzol a ušiel by kade l'ahšie. A potom i v tej mladej duši chlapcovej čosi počne prudšie horiet'. Nie je to už na zlost' – je to pomsta. Tá ovláda a t'ahá i jeho neodolatel'ne, ako on kocúra, čo mraučí a skáče nadarmo.

Budeš ty zajačky mordovať, ty vrah?! – vytiahne zhrozené, mraučiace zviera hore na kláty a z klátov – prásk! – hodí ho do špinavej, hlbokej bariny. Niet dosť na tom, ale – keď pomsta unáša – zakosíli žinku o tenkú žrď, vezme skalu, a keď sa nešťastný kocúr driape z bariny, zastrašený, zmoknutý a zašpinený do nepoznania, vyjde až na krajný klát – tu – prásk! – dostane skalou ako jeho hlava, a úzkostlivo mraučiac, zmotá sa späť do špinavej hnojnice.

Niekol'ko takých pokusov, a kocúrisko, hoci húževnatý, je u konca. Ešte však mraučí, ako by prosil o zmilovanie. Maroš vyjde s poriadnou skalou v ruke na kláty. Vidí vzpínat' sa špinavú hlavu, vidí dvoje očú a ponorujúcu sa, tu i tu ešte mraučiacu tlamu... a či vlastne – on už nevidí nič, len ciel', iba ciel' – naň namieri a prásk! – zmizne kocúr v hnusnej, rozbúrenej hladine. Iba žinka ukazuje miesto, kde asi je.

Chlapec sa nahne z klátov a odreže žinku. Potom si sadne na kláty a díva sa ešte do bariny. Cíti, čosi v ňom chladne. Keby len ten kocúr teraz vystrčil hlavu, už by ho hádam nebil viacej. Nech by si šiel! Počne mu ho akosi byť l'úto. Ako len mraučal! Ako otváral tie oči z bariny! Keby len vyšiel ešte na povrch!

I vyjde o chvíl'u, ako sa tá špinavá voda upokojí. Ale už sa nehne. Leží si pokojne v barine... Maroš sa akosi nevie naňho dívat'. Odvráti sa smutný a ide z toho miesta. Ida domov za Mišiankom a za matkou.

Načo mi len podrhol tic zajačky? Načo

Martin Rázus, Maroško (1932)

- Čo motivuje Maroša pomstit'sa?
- Ako je v epizóde vykreslená psychológia hrdinu?
- Ako sa využíva pásmo rozprávača a ako pásmo postáv?
- Aké neobvyklé jazykové prostriedky sú v úryvku použité?

1. (b)

List Alžbete Báthoryčke

Akosi čisto mužsky, cez filter storočí Vás chápem, Alžbeta. Celé násilie je lne pokus o večnú mladosť. A každá mladosž je pokus o násilie. Kam sa pohnete, každý hľadá a zabíja to, čo je

- 5 nepoškvrnené.
  - Stačilo, aby som odomkol dvere, a zakopol som o Vaše kosti, Alžbeta. Boli v koži, oči mali modré, mali tituly, vyhrávali konkurzy a chceli so mnou žiť ako s Fickom. Kde už ja, zohnať krv panny...
- Viete, Alžbeta, už dlho som chcel napísať báseň o krvi. O tom, že l'udia, ktorých takmer nepoznám, vyhlasujú, že som ich krv a ja to budem vyhlasovať o iných l'ud'och, ktorých nikdy nespoznám.
- lenže medzi nami, Alžbeta, ste vrahyňa. Zamurovaná do veže, poruke len telefón a fax. Túžba po krvi zosáva, kročiaca a neukojená ako armáda.

Toto všetko Vám píšem v noci, Alžbeta. Možno budete rada.

A odfaxujem Vám zo zrána.

Prší. A celá tá obloha plná hrotov na mňa padá

20 a zaklapne sa nado mnou ako oceľová panna

Jozef Urban, Snežienky & Biblie (1996)

- S čím, s akou dobou konfrontuje autor legendárnu Alžbetu?
- Ako sa lyrický hrdina cíti vo svojej dobe?
- Aké je vyzenie (pointa) básne?
- Všimnite si, ako sa v básni stretávajú reálie a obrazy dávne a moderné